

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011322
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320011322.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného B. D., nar. XX. Q. XXXX v Z., trvale bytom C. XXX, okr. Galanta, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 22. septembra 2021, č. k. 2T/98/2020-178, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný B. D., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom C. XXX, okres Galanta

odsudzuje:

Podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 56 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá peňažný trest vo výške 1.600 (tisícšesťsto) EUR.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku, za čo obžalovanému podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3 a podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) EUR. Okresný súd pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Okresný súd ďalej obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu na dobu 1 (jeden) rok. Okresný súd napadnutým rozsudkom napokon rozhodol o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) a § 36 písm. l) Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a vzhľadom na osobu obžalovaného a následok jeho protiprávneho konania mu uložil peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) EUR a pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Trest zákazu činnosti

okresný súd v napadnutom rozsudku odôvodnil tým, že aj keď je obžalovaný disciplinovaný vodič a účastník cestnej premávky, svojou jazdou porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke /povinnosť venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke/ a zároveň povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona /povinnosť dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť/.

3. Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor ako aj splnomocnenec poškodenej vzdali práva podať odvolanie a obžalovaný podal odvolanie proti výroku o treste zákazu činnosti. Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že uložený trest zákazu činnosti je neprímerane prísny, nakoľko podľa doterajšieho spôsobu života a aj charakteru zamestnania obžalovaného má tento trest pre neho likvidačný charakter a nespĺňa charakter individuálnej a generálnej prevencie a účel trestu. Obžalovaný ďalej okresnému súdu vytýka, že tento vo výroku o uložení trestu zákazu činnosti opomenul uviesť ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, hoci v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval ukladanie trestu aj podľa cit. ustanovenia. Obžalovaný ďalej uviedol, že pri trestných činoch spáchaných v súvislosti s vedením motorového vozidla nie je ukladanie trestu zákazu činnosti obligatórne a poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre z 23. októbra 2019, sp. zn. 2To/86/2019, podľa ktorého v prípadoch osobitného zreteľa, najmä s poukazom na osobu páchatela, ktorý je absolútne bezúhonný, uveriteľnú ľútosť a pod.. Obžalovaný ďalej namieťa, že trest zákazu činnosti nebol ukladán v zmysle zásad pre ukladanie trestov prihládajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu, keď účelom tohto trestu je dočasné vyradenie páchatela trestného činu z možnosti vykonávať túto činnosť. Obžalovaný s prihliadnutím na to, že je v preddôchodkovom veku a možnosť jeho opätovného zamestnania je minimálna, žije v domácnosti sám a v evidenčnej karte vodiča doposiaľ nemá žiaden záznam, pričom v prejednávanom prípade ide o prvé porušenie dopravných predpisov, spoločnosti je plne nápomocný ako obecný poslanec a dobrovoľný hasič, nepovažuje za nevyhnutné výchovne pôsobiť na jeho osobu trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Obžalovaný napokon poukázal na to, že mu v súvislosti s dopravnou nehodou nebolo zadržané vodičské oprávnenie a od predmetnej dopravnej nehody nebol postihnutý za žiadny dopravný priestupok a ani iný priestupok a tiež na možnosť aplikácie ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu, resp. ak bude mať za to, že tento trest je obžalovanému potrebné uložiť, aby ho s použitím ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam uložil znížený pod jeho dolnú hranicu o jednu tretinu, teda vo výmere 8 (osem) mesiacov.

4. Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

5. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

6. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprímeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

7. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

8. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

9. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

10. Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas / § 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

11. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie sa vykoná iba ohľadne výroku o treste a náhrade škody.

12. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 22. septembra 2021 vyplýva, že obžalovaný svoje odvolanie obmedzil „čo do výroku o treste zákazu činnosti“. Krajský súd na tomto mieste poznamenáva, že rozsudok obsahuje len jeden výrok o treste, ktorý môže pozostávať z viacerých druhov trestov, ktoré je možné obžalovanému uložiť, ak je súd toho názoru, že v tom ktorom prípade je na obžalovaného potrebné pôsobiť viacerými druhmi trestov, čo vyplýva z ustanovenia prvej vety § 34 ods. 6 Trestného zákona, podľa ktorej Tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Z uvedených dôvodov preto krajský súd odvolanie obžalovaného posudzoval ako odvolanie čo do výroku o treste a nielen ako odvolanie proti výroku o jednom z viacerých druhov trestu, ktoré boli obžalovanému napadnutým rozsudkom uložené.

13. Okresný súd v konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo správne ustálil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a vyjadril úprimnú ľútosť nad jeho spáchaním. Okresný súd zároveň v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona /riadne vedenie života obžalovaným pred spáchaním trestného činu/, ktorú poľahčujúcu okolnosť však vo výroku o treste neuviedol, z čoho potom krajský súd vyvodil, že okresný súd pri ukladaní trestu zohľadňoval len jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Keďže obžalovaný vo svojom odvolaní túto skutočnosť nenapádal, krajský súd na takú nevytýkanú vadu neprihliadal, keďže nepoužitie hmotnoprávneho ustanovenia nezakladá žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

14. Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a oboznámením lustrácie Sociálnej poisťovne. Obžalovaný na verejnom zasadnutí vypovedal, že jeho čistý mesačný príjem je okolo 650-700 EUR a že je tiež poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 593 EUR mesačne. Obžalovaný ďalej uviedol, že je výlučným vlastníkom rodinného domu po rodičoch, avšak v súvislosti s dedičským konaním vyplatil svoju sestru, na čo si zobral pôžičku vo výške 20.000 EUR, ktorú spláca vo výške 264 EUR mesačne, pričom tak bude robiť ešte 5 rokov a potvrdil výšku úspor 8.200 EUR. K vodičskému oprávneniu obžalovaný uviedol, že pracuje ako zamestnanec SBS, jeho pracovisko je vzdialené 18 km od miesta jeho bydliska a vykonáva aj obhliadkovú činnosť, na čo potrebuje vodičské oprávnenie. Obžalovaný ďalej uviedol, že je veliteľom hasičského zboru dobrovoľných hasičov, ktorý počas pandemickej situácie zabezpečoval asistenciu pri testovaní, rozvoze teplého jedla, rozvoze ochranných pomôcok a dezinfekcii verejných priestranstiev v obci.

15. Z výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ nebol priestupkovo postihnutý a z lustrácia Sociálnej poisťovne potvrdila vyjadrenie obžalovaného o výške jeho mesačného príjmu.

16. Krajský súd pri úvahe o tom, ako rozhodnúť o odvolaní obžalovaného vychádzal z toho, že trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

17. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činnosťami a pred ich páchatel'ami.

18. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

19. Aj na základe dokazovania, ktoré bolo doplnené krajským súdom je zrejmé, že obžalovaný doposiaľ nespáchal žiaden priestupok, teda ani priestupok na úseku cestnej premávky, z čoho potom možno vyvodiť, že v prípade prejednávaného trestného činu išlo o jeho prvé porušenie predpisov upravujúcich cestnú premávku. Porušenie predmetných predpisov bolo závažné a malo aj závažné následky na zdravotný stav poškodenej, čo by v zásade odôvodňovalo uloženie aj trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Na strane druhej je ale potrebné prihliadať na fakt, že obžalovanému po dopravnej nehode nebol zadržaný jeho vodičský preukaz, a teda mohol i naďalej viesť motorové vozidlá. K spáchaniu skutku došlo dňa 22. októbra 2018, okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol dňa 22. septembra 2021, teda takmer po troch rokoch. Za daných okolností a zohľadňujúc skutočnosti na strane obžalovaného, na ktoré poukázal obhajca v písomnom odôvodnení odvolania je preto krajský súd toho názoru, že uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel by v prípade obžalovaného nemohlo plniť účel trestu vyjadrený v § 34 Trestného zákona. Krajský súd však zároveň uvádza, že uloženie peňažného trestu okresným súdom vo výške 400 EUR je trestom neprimeraným vo vzťahu k spáchanému prečinu a následkom ním spôsobeným, a to aj vo vzťahu k majetkovým pomeroch obžalovaného a jeho čistému mesačnému príjmu. Krajský súd je toho názoru, že pokiaľ by obžalovanému nemal byť ukladaný aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, potom by mu mal byť uložený peňažný trest vo vyššej výmere tak, aby účel trestu, ktorý mal byť pôvodne dosiahnutý kombináciou peňažného trestu a trestu zákazu činnosti ostal zachovaný, čo je možné dosiahnuť práve uložením peňažného trestu vo vyššej výmere, s čím napokon na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas aj obžalovaný.

20. Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru uloženého peňažného trestu, súd vychádzal z čistého mesačného príjmu obžalovaného vo výške 1.250-1.300 EUR a obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 1.600 EUR, ktorý je podľa názoru krajského súdu trestom spôsobilým dosiahnuť účel trestu a naplniť tak prvok individuálnej ako aj generálnej prevencie. V súvislosti s uložením peňažného trestu vo vyššej výmere krajský súd rozhodol aj o primeranom zvýšení náhradného trestu odňatia slobody pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mal byť úmyselne zmarený.

21. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0. (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.